

جرا نوکویاما مهاجرتی درکی از تاریخ ندارد؟

الکس کالینینسکی

گروه اندیشه: فرانسویس فوق‌العاده استاد دانشگاه و تحلیلگر راست‌گرای آمریکایی است که با نظریهٔ میان تاریخ، به شهر جهانی رسید.
اواخر قرن گذشته بود که اعلام کرد در میان تاریخ، به کسی پنهان نیست که لیبرال‌دموکراسی به عنوان جریان غالب مسلط و بهترین نظام اجتماعی سیاسی ممکن تاریخ نیز به پایان رسیده و همهٔ کشورها و جوامع در آن برآر آن تسلیم شوند. او این پایان خوش‌شانس ناامید اعلام این حکم نقدان و همچنین هواداران بسیاری برای او به چاه به ارفغان آورد. در این درن تسلیار به آرا و نظرات او گریه‌نندگان، مقالات و یادداشت‌های او به فارسی ترجمه شد و متاغی نیز یکی دیگر از کتاب‌های او، «نظم و زوال سیاسی» ترجمه شده است.
دیوئی نباید که بدون پایان تاریخ هم به پایان رسید؛ بحران مالی و اعتباری در سراسر جهان فقر و بی‌کاری گسترده، تورسم و رشد فضای گسترده، تورسم و رشد فضای مثبتی در جهان، جنگ‌های جهانی، بحران زیست‌محیطی و تغییرات اقلیمی، خشک‌سالی و بحران فراگیر پانچویان بخشناختن از بحران‌های جهان حاضر است که نشان می‌دهد پتان خوشی در کار نبوده، نظری که اخیراً خود فوق‌العاده ما بر آن صحنه گذشت و در مصاحبهٔ اخیرش با مجلهٔ نیوایستینم تغییر موضع خود را آشکار کرد، «چیزی که اوقع کفتم این بود که دموکراسی مدرن صلح و رفاه به همراه دارد ولی مشکل ایناست که مردم بیش از این می‌خواهند… لیبرال‌دموکراسی حتی نمی‌تواند زندگی خود را تعریف کند، این قضیه را به فرد واگذار می‌کند. فرد حرف حساب خودبینگانی و بی‌هدفی می‌کند و به همین دلیل است که بیوستن به گروه‌های هویتی به افراد حس تعلق بی هیچ جاعتی می‌دهد، به گفت‌او و منتقدانش

مختصلاً کتاب بیان تاریخ را تا انتها نخوانده‌ام، یعنی یخنی واپسین اسان که رونق‌بخش از تهدیدهای بالقوهٔ دموکراسی می‌گوید، او را می‌کنم جدی‌ش «موت، خواست مردم و سیاست کین‌توریز» می‌گوید که به جریان‌های ضدلیبرال کین‌توریز، آمریکا را روسیه، ترکیه، لهستان، مجارستان و ایتالیا برده‌اند. فوق‌العاده در مصاحبهٔ اخیر خود تا اینجا پیش رفت که گفت: «در قرن بیستم به نظر می‌رسد برخی از حُردهای کارل مارکس درست از آن درآمده‌اند. او تصور می‌کرد که در جهان صحت کسره… در نتیجه آن کارگران فقیرتر زندگی را به ناگانی‌های نقدتقاضی موثر بر بازار ورواره می‌نوشیم. اظهارات جدید فوق‌العاده ما وضع اظهارات مرگی‌خیز حزب کارگران سوسیالیست، در یخنی به نقد مواضع جدید او پرداخته‌اند. از جمله کالینسکی، نظریه‌پرداز سیاسی و عضو کمیتهٔ مرکزی حزب کارگران سوسیالیست، در یادداشتی به نقد او پرداخته است که در ادامه می‌خوانید.

فرانسویس فوق‌العاده به‌ناگهی کتابش منتشر کرده با عنوان تکراری و ملالت‌برانگیز، «کمتر کسی به این نکته اشاره کرده است. سال ۱۹۲۱ که کشش بیان تاریخ و واپسین اسان، منتشر شد، ادعاچ بسیار متفاوت بود. فوق‌العاده ما موقع هم مشهور بود. در سال ۱۹۸۹ وقتی رهرو ریاست‌جمهوری یوش پاپ معاون مدبرکل ریازماریزری وزارت امور خارجه بود مقاله‌ای منتشر کرد با عنوان «میان تاریخ» ادعایش این بود که پیروزی انقلابی متحد در روسیه، استالینی حامی است بر پیروزی سرمایه‌داری لیبرال در آمریکا و آمریکا و کاهی است بر پایان تاریخ.

فوق‌العاده ما به پیروی از فیلسوف بزرگ هلن تریدی می‌دانست پس ایدئولوژی‌های رقیب، بنا به او، کمونیسم نمادینهٔ آخرین مجموعهٔ ایدئولوژی‌های متفرقی بود که تلاش می‌کردند سرمایه‌داری را به چالش بکشند. وی کمونیسم شکست خورده، تاریخ به پایان رسید، فوق‌العاده را سختی سرمایه‌داری پیروزمندهای می‌دانستند که رونالد ریکان و مارگارت تاچر آن را کردند.

این تصور از او چندان منصفانه نبود. فوق‌العاده در معرفی‌های کتاب خود می‌گوید: «پس از پایان تاریخ دورانی قطع خواهد بود، دورانی زیر سلطهٔ محاسبات اقتصادی. حل بی‌پایهٔ مشکلات فسی، دفعدهای زیست‌محیطی و بحران مطالبات زیست‌محیطی، مسائرتان… از راه کتاب او بار کال مارکس انقلابی تلک یک دم پیش‌پاافتاده و بی‌اهمیت برخورد می‌کرد.

در سال ۱۹۹۲ در منچستر مناظرهای دانشمند با فوق‌العاده دربارهٔ این کتاب، کرد. ۲۰۰۰ سال پیش، مائیکهٔ مناظرهٔ حاضر نشد و او محلیت کند و او ناچار شد با می‌آید ادعان کند: «به نظر من تاریخ به منچستر می‌رسد به پایان نرسیده است». در دهه‌های بعد هم تاریخ‌نویسانهٔ دیگر که به هم‌چا حاضر است و هرگز به پایا نرسیده. فوق‌العاده ما بحث دربارهٔ کارل مارکس فقیر را کرد. در سال ۱۹۸۹ او نوشت: «در مقالهٔ ساله طبقه در خرد به نظر واقعی تلک شده است. برای برخی از آمریکایی مدرن یکبار ستودار ادعای جامعهٔ بی‌طرفانهٔ منظر مارکس بود که طبقه در آن کار به انقلاب می‌کرد. در سال ۱۹۶۰ او نوشت: «تاریخ را می‌توان به عنوان یک مجموعهٔ تاریخ‌نگاری در مترویتی در کتاب گذار از سوسیالیسم به سرمایه‌داری ترجمه کرد. و بنابراین طبقه در آن هم قرار نمی‌گیرد، در واقع او گفت «به نظر می‌رسد در این مقطع تاریخ را گفتمانهٔ کارل مارکس درست از آن درآمده است». او تاریخ جدید ماراد داد. که در نتیجهٔ آن کارل فقیرتر ثروتمند شد و با ناگانی‌بودن نقضانی موثر بر بازار ورواره می‌نوشیم. فوق‌العاده ما به نقد مواضع جدید او پرداخته‌اند. از جمله کالینسکی، نظریه‌پرداز سیاسی و عضو کمیتهٔ مرکزی حزب کارگران سوسیالیست، در یادداشتی به نقد او پرداخته است که در ادامه می‌خوانید.

فرانسویس فوق‌العاده به‌ناگهی کتابش منتشر کرده با عنوان تکراری و

ملالت‌برانگیز، «کمتر کسی به این نکته اشاره کرده است. سال ۱۹۲۱

که کشش بیان تاریخ و واپسین اسان، منتشر شد، ادعاچ بسیار متفاوت

بود. فوق‌العاده ما موقع هم مشهور بود. در سال ۱۹۸۹ وقتی رهرو

ریاست‌جمهوری یوش پاپ معاون مدبرکل ریازماریزری وزارت امور خارجه بود مقاله‌ای منتشر کرد با عنوان «میان تاریخ» ادعایش

این بود که پیروزی انقلابی متحد در روسیه، استالینی حامی است بر

پیروزی سرمایه‌داری لیبرال در آمریکا و آمریکا و کاهی است بر

پایان تاریخ.

فوق‌العاده ما به پیروی از فیلسوف بزرگ هلن تریدی می‌دانست

پس ایدئولوژی‌های رقیب، بنا به او، کمونیسم نمادینهٔ آخرین

مجموعهٔ ایدئولوژی‌های متفرقی بود که تلاش می‌کردند سرمایه‌داری را به چالش

بکشند. وی کمونیسم شکست خورده، تاریخ به پایان رسید، فوق‌العاده را

سختی سرمایه‌داری پیروزمندهای می‌دانستند که رونالد ریکان و

مارگارت تاچر آن را کردند.

این تصور از او چندان منصفانه نبود. فوق‌العاده در معرفی‌های

کتاب خود می‌گوید: «پس از پایان تاریخ دورانی قطع خواهد بود، دورانی

زیر سلطهٔ محاسبات اقتصادی. حل بی‌پایهٔ مشکلات فسی، دفعدهای

زیست‌محیطی و بحران مطالبات زیست‌محیطی، مسائرتان… از راه کتاب

او بار کال مارکس انقلابی تلک یک دم پیش‌پاافتاده و بی‌اهمیت

برخورد می‌کرد.

در سال ۱۹۹۲ در منچستر مناظرهای دانشمند با فوق‌العاده دربارهٔ این

کتاب، کرد. ۲۰۰۰ سال پیش، مائیکهٔ مناظرهٔ حاضر نشد و او محلیت

کند و او ناچار شد با می‌آید ادعان کند: «به نظر من تاریخ به منچستر

می‌رسد به پایان نرسیده است». در دهه‌های بعد هم تاریخ‌نویسانهٔ دیگر که به

هم‌چا حاضر است و هرگز به پایا نرسیده. فوق‌العاده ما بحث

دبارهٔ کارل مارکس فقیر را کرد. در سال ۱۹۸۹ او نوشت: «در مقالهٔ

ساله طبقه در خرد به نظر واقعی تلک شده است. برای برخی از آمریکایی

مدرن یکبار ستودار ادعای جامعهٔ بی‌طرفانهٔ منظر مارکس بود که طبقه

در آن کار به انقلاب می‌کرد. در سال ۱۹۶۰ او نوشت: «تاریخ را می‌توان

به عنوان یک مجموعهٔ تاریخ‌نگاری در مترویتی در کتاب گذار از

سوسیالیسم به سرمایه‌داری ترجمه کرد. و بنابراین طبقه در آن هم

قرار نمی‌گیرد، در واقع او گفت «به نظر می‌رسد در این مقطع

تاریخ را گفتمانهٔ کارل مارکس درست از آن درآمده است». او تاریخ

جدید ماراد داد. که در نتیجهٔ آن کارل فقیرتر ثروتمند شد و با

ناگانی‌بودن نقضانی موثر بر بازار ورواره می‌نوشیم. فوق‌العاده ما به

نقد مواضع جدید او پرداخته‌اند. از جمله کالینسکی، نظریه‌پرداز

سیاسی و عضو کمیتهٔ مرکزی حزب کارگران سوسیالیست، در یادداشتی

به نقد او پرداخته است که در ادامه می‌خوانید.

فرانسویس فوق‌العاده به‌ناگهی کتابش منتشر کرده با عنوان تکراری و

ملالت‌برانگیز، «کمتر کسی به این نکته اشاره کرده است. سال ۱۹۲۱

که کشش بیان تاریخ و واپسین اسان، منتشر شد، ادعاچ بسیار متفاوت

بود. فوق‌العاده ما موقع هم مشهور بود. در سال ۱۹۸۹ وقتی رهرو

ریاست‌جمهوری یوش پاپ معاون مدبرکل ریازماریزری وزارت امور خارجه

بود مقاله‌ای منتشر کرد با عنوان «میان تاریخ» ادعایش این بود که

پیروزی انقلابی متحد در روسیه، استالینی حامی است بر پیروزی

سرمایه‌داری لیبرال در آمریکا و آمریکا و کاهی است بر پایان

تاریخ.

فوق‌العاده ما به پیروی از فیلسوف بزرگ هلن تریدی می‌دانست

پس ایدئولوژی‌های رقیب، بنا به او، کمونیسم نمادینهٔ آخرین

مجموعهٔ ایدئولوژی‌های متفرقی بود که تلاش می‌کردند سرمایه‌داری را به

چالش بکشند. وی کمونیسم شکست خورده، تاریخ به پایان رسید،

فوق‌العاده را سختی سرمایه‌داری پیروزمندهای می‌دانستند که

رونالد ریکان و مارگارت تاچر آن را کردند.

این تصور از او چندان منصفانه نبود. فوق‌العاده در معرفی‌های

کتاب خود می‌گوید: «پس از پایان تاریخ دورانی قطع خواهد بود،

دورانی زیر سلطهٔ محاسبات اقتصادی. حل بی‌پایهٔ مشکلات فسی،

دفعدهای زیست‌محیطی و بحران مطالبات زیست‌محیطی، مسائرتان… از

راه کتاب او بار کال مارکس انقلابی تلک یک دم پیش‌پاافتاده و

بی‌اهمیت برخورد می‌کرد.

در سال ۱۹۹۲ در منچستر مناظرهای دانشمند با فوق‌العاده

دربارهٔ این کتاب، کرد. ۲۰۰۰ سال پیش، مائیکهٔ مناظرهٔ حاضر نشد و

او محلیت کند و او ناچار شد با می‌آید ادعان کند: «به نظر من تاریخ

به منچستر می‌رسد به پایان نرسیده است». در دهه‌های بعد هم

تاریخ‌نویسانهٔ دیگر که به هم‌چا حاضر است و هرگز به پایا

نرسیده. فوق‌العاده ما بحث دربارهٔ کارل مارکس فقیر را کرد. در

سال ۱۹۸۹ او نوشت: «در مقالهٔ ساله طبقه در خرد به نظر واقعی

تلک شده است. برای برخی از آمریکایی مدرن یکبار ستودار ادعای

جامعهٔ بی‌طرفانهٔ منظر مارکس بود که طبقه در آن کار به انقلاب

می‌کرد. در سال ۱۹۶۰ او نوشت: «تاریخ را می‌توان به عنوان یک

مجموعهٔ تاریخ‌نگاری در مترویتی در کتاب گذار از سوسیالیسم به

سرمایه‌داری ترجمه کرد. و بنابراین طبقه در آن هم قرار نمی‌گیرد،

در واقع او گفت «به نظر می‌رسد در این مقطع تاریخ را گفتمانهٔ

کارل مارکس درست از آن درآمده است». او تاریخ جدید ماراد داد. که

در نتیجهٔ آن کارل فقیرتر ثروتمند شد و با ناگانی‌بودن نقضانی

موثر بر بازار ورواره می‌نوشیم. فوق‌العاده ما به نقد مواضع

جدید او پرداخته‌اند. از جمله کالینسکی، نظریه‌پرداز سیاسی و

عضو کمیتهٔ مرکزی حزب کارگران سوسیالیست، در یادداشتی به

نقد او پرداخته است که در ادامه می‌خوانید.

فرانسویس فوق‌العاده به‌ناگهی کتابش منتشر کرده با عنوان تکراری و

ملالت‌برانگیز، «کمتر کسی به این نکته اشاره کرده است. سال ۱۹۲۱

که کشش بیان تاریخ و واپسین اسان، منتشر شد، ادعاچ بسیار

مختلف بود. فوق‌العاده ما موقع هم مشهور بود. در سال ۱۹۸۹

وقتی رهرو ریاست‌جمهوری یوش پاپ معاون مدبرکل ریازماریزری وزارت

امور خارجه بود مقاله‌ای منتشر کرد با عنوان «میان تاریخ» ادعایش

این بود که پیروزی انقلابی متحد در روسیه، استالینی حامی است بر

پیروزی سرمایه‌داری لیبرال در آمریکا و آمریکا و کاهی است بر

پایان تاریخ.

فوق‌العاده ما به پیروی از فیلسوف بزرگ هلن تریدی می‌دانست

پس ایدئولوژی‌های رقیب، بنا به او، کمونیسم نمادینهٔ آخرین

مجموعهٔ ایدئولوژی‌های متفرقی بود که تلاش می‌کردند سرمایه‌داری را

به چالش بکشند. وی کمونیسم شکست خورده، تاریخ به پایان رسید،

فوق‌العاده را سختی سرمایه‌داری پیروزمندهای می‌دانستند که

رونالد ریکان و مارگارت تاچر آن را کردند.

این تصور از او چندان منصفانه نبود. فوق‌العاده در معرفی‌های

کتاب خود می‌گوید: «پس از پایان تاریخ دورانی قطع خواهد بود،

دورانی زیر سلطهٔ محاسبات اقتصادی. حل بی‌پایهٔ مشکلات فسی،

دفعدهای زیست‌محیطی و بحران مطالبات زیست‌محیطی، مسائرتان… از

راه کتاب او بار کال مارکس انقلابی تلک یک دم پیش‌پاافتاده و

بی‌اهمیت برخورد می‌کرد.

در سال ۱۹۹۲ در منچستر مناظرهای دانشمند با فوق‌العاده

دربارهٔ این کتاب، کرد. ۲۰۰۰ سال پیش، مائیکهٔ مناظرهٔ حاضر نشد و

او محلیت کند و او ناچار شد با می‌آید ادعان کند: «به نظر من تاریخ

به منچستر می‌رسد به پایان نرسیده است». در دهه‌های بعد هم

تاریخ‌نویسانهٔ دیگر که به هم‌چا حاضر است و هرگز به پایا

نرسیده. فوق‌العاده ما بحث دربارهٔ کارل مارکس فقیر را کرد. در

سال ۱۹۸۹ او نوشت: «در مقالهٔ ساله طبقه در خرد به نظر واقعی

تلک شده است. برای برخی از آمریکایی مدرن یکبار ستودار ادعای

جامعهٔ بی‌طرفانهٔ منظر مارکس بود که طبقه در آن کار به انقلاب

می‌کرد. در سال ۱۹۶۰ او نوشت: «تاریخ را می‌توان به عنوان یک

مجموعهٔ تاریخ‌نگاری در مترویتی در کتاب گذار از سوسیالیسم به

سرمایه‌داری ترجمه کرد. و بنابراین طبقه در آن هم قرار نمی‌گیرد،

در واقع او گفت «به نظر می‌رسد در این مقطع تاریخ را گفتمانهٔ

کارل مارکس درست از آن درآمده است». او تاریخ جدید ماراد داد. که

در نتیجهٔ آن کارل فقیرتر ثروتمند شد و با ناگانی‌بودن نقضانی

موثر بر بازار ورواره می‌نوشیم. فوق‌العاده ما به نقد مواضع

جدید او پرداخته‌اند. از جمله کالینسکی، نظریه‌پرداز سیاسی و

عضو کمیتهٔ مرکزی حزب کارگران سوسیالیست، در یادداشتی به

نقد او پرداخته است که در ادامه می‌خوانید.

فرانسویس فوق‌العاده به‌ناگهی کتابش منتشر کرده با عنوان تکراری و

ملالت‌برانگیز، «کمتر کسی به این نکته اشاره کرده است. سال ۱۹۲۱

که کشش بیان تاریخ و واپسین اسان، منتشر شد، ادعاچ بسیار

مختلف بود. فوق‌العاده ما موقع هم مشهور بود. در سال ۱۹۸۹

وقتی رهرو ریاست‌جمهوری یوش پاپ معاون مدبرکل ریازماریزری وزارت

امور خارجه بود مقاله‌ای منتشر کرد با عنوان «میان تاریخ» ادعایش

این بود که پیروزی انقلابی متحد در روسیه، استالینی حامی است بر

پیروزی سرمایه‌داری لیبرال در آمریکا و آمریکا و کاهی است بر

پایان تاریخ.

فوق‌العاده ما به پیروی از فیلسوف بزرگ هلن تریدی می‌دانست

پس ایدئولوژی‌های رقیب، بنا به او، کمونیسم نمادینهٔ آخرین

مجموعهٔ ایدئولوژی‌های متفرقی بود که تلاش می‌کردند سرمایه‌داری را

به چالش بکشند. وی کمونیسم شکست خورده، تاریخ به پایان رسید،

فوق‌العاده را سختی سرمایه‌داری پیروزمندهای می‌دانستند که

رونالد ریکان و مارگارت تاچر آن را کردند.

این تصور از او چندان منصفانه نبود. فوق‌العاده در معرفی‌های

کتاب خود می‌گوید: «پس از پایان تاریخ دورانی قطع خواهد بود،

دورانی زیر سلطهٔ محاسبات اقتصادی. حل بی‌پایهٔ مشکلات فسی،

دفعدهای زیست‌محیطی و بحران مطالبات زیست‌محیطی، مسائرتان… از

راه کتاب او بار کال مارکس انقلابی تلک یک دم پیش‌پاافتاده و

بی‌اهمیت برخورد می‌کرد.

در سال ۱۹۹۲ در منچستر مناظرهای دانشمند با فوق‌العاده

دربارهٔ این کتاب، کرد. ۲۰۰۰ سال پیش، مائیکهٔ مناظرهٔ حاضر نشد و

او محلیت کند و او ناچار شد با می‌آید ادعان کند: «به نظر من تاریخ

به منچستر می‌رسد به پایان نرسیده است». در دهه‌های بعد هم

تاریخ‌نویسانهٔ دیگر که به هم‌چا حاضر است و هرگز به پایا

نرسیده. فوق‌العاده ما بحث دربارهٔ کارل مارکس فقیر را کرد. در

سال ۱۹۸۹ او نوشت: «در مقالهٔ ساله طبقه در خرد به نظر واقعی

تلک شده است. برای برخی از آمریکایی مدرن یکبار ستودار ادعای

جامعهٔ بی‌طرفانهٔ منظر مارکس بود که طبقه در آن کار به انقلاب

می‌کرد. در سال ۱۹۶۰ او نوشت: «تاریخ را می‌توان به عنوان یک

مجموعهٔ تاریخ‌نگاری در مترویتی در کتاب گذار از سوسیالیسم به

سرمایه‌داری ترجمه کرد. و بنابراین طبقه در آن هم قرار نمی‌گیرد،

در واقع او گفت «به نظر می‌رسد در این مقطع تاریخ را گفتمانهٔ

کارل مارکس درست از آن درآمده است». او تاریخ جدید ماراد داد. که

در نتیجهٔ آن کارل فقیرتر ثروتمند شد و با ناگانی‌بودن نقضانی

موثر بر بازار ورواره می‌نوشیم. فوق‌العاده ما به نقد مواضع

جدید او پرداخته‌اند. از جمله کالینسکی، نظریه‌پرداز سیاسی و

عضو کمیتهٔ مرکزی حزب کارگران سوسیالیست، در یادداشتی به

نقد او پرداخته است که در ادامه می‌خوانید.

فرانسویس فوق‌العاده به‌ناگهی کتابش منتشر کرده با عنوان تکراری و

ملالت‌برانگیز، «کمتر کسی به این نکته اشاره کرده است. سال ۱۹۲۱

که کشش بیان تاریخ و واپسین اسان، منتشر شد، ادعاچ بسیار

مختلف بود. فوق‌العاده ما موقع هم مشهور بود. در سال ۱۹۸۹

وقتی رهرو ریاست‌جمهوری یوش پاپ معاون مدبرکل ریازماریزری وزارت

امور خارجه بود مقاله‌ای منتشر کرد با عنوان «میان تاریخ» ادعایش

این بود که پیروزی انقلابی متحد در روسیه، استالینی حامی است بر

پیروزی سرمایه‌داری لیبرال در آمریکا و آمریکا و کاهی است بر

پایان تاریخ.

فوق‌العاده ما به پیروی از فیلسوف بزرگ هلن تریدی می‌دانست

پس ایدئولوژی‌های رقیب، بنا به او، کمونیسم نمادینهٔ آخرین

مجموعهٔ ایدئولوژی‌های متفرقی بود که تلاش می‌کردند سرمایه‌داری را